

Vesna Opavsky

Umetnička izjava

Kreiram male prirodne oaze kao utočišta od gradskog betona i gradske užurbanosti. Pokušavam da grafikama isprovociram publiku da se zaustavi i zamisli – odmori.

Evociram sećanja iz detinjstva na hrapavost kore drveta, golicanje trave po bosim tabanima, zagledanje u žilice lišća na drveću i sve to u kontrastu sa plastičnom tastaturom pod prstima, betonom, čelikom i ostalim dominantnim utiscima iz svakodnevnog okruženja savremenog poslovnog čoveka.

I sama, zbog brzog životnog tempa biram digitalnu tehniku, ali je koristim da na digitalnih grafikama preglasim teksture i boje koje se mogu naći samo u sredinama bogatim rastinjem – sugerišući zvuke i mirise. Koristim veštačko da stvorim „prirodno“.

Neretko u vizuelno rešenje umećem delimično čitke reči koje mogu publiku isprovocirati i zadržati. U rečima ispisujem emocije u vidu pojmova ili pesme, sa kojima je moguće poistovetiti se i trudim se da svaka izložba ima propratnu priču – ličnu, ali lako razumljivu i blisku građanima.

Raniji desetogodišnji kancelarijski posao nagomilao je veliko nezadovoljstvo oduzimanjem vremena koje sam mogla bez žurbe provoditi u prirodi, tako dragocenoj za urbanog čoveka. Moji umetnički radovi su bili sve bogatiji detaljima i teksturom, što sam bila otuđenija od prirodnog okruženja. I reči na grafikama su se kretala, od nerazumljivog rukopisa, do, svima jasnih, digitalnih slova, kojima pokušavam da ne narušim kompoziciju i vizuelni kvalitet slike.

Umetnost kreiram na kampovanjima u prirodi koja su deo moga života. Prikupljam listove i pljosnate plodove koje je moguće staviti u skener, fotografisem, crtam i slikam i onda, vođena emocijom i iskustvom, prenosim utiske o boravku na toj lokaciji.

Materijalizujem glas prirode koja pokušava da skrene pažnju na značaj njenog očuvanja i da stekne poštovanje, kao neko od koga je sve nastalo.

Koristeći program Fotošop, postepeno sam formirala specifičan slojeviti stil. Od desetine slojeva slika, crteža, fotografija, rukopisa i skeniranih teksturalnih materijala iz prirode, nastaje jedno dvodimenzionalno delo. Iako napravljene digitalnom tehnikom, vizuali su nežnih prelaza, podsećajući na tradicionalne tehnike ili akvarele. Nakon što mnoštvo slojeva početno unesem u program, delimično ih brišem, tako da je na kraju i najniži sloj vidljiv kroz slojeve koji ga neravnomerno pokrivaju.

Cenim spontane, neočekivane kompozicije koje preuzimam iz prirode, u potpunoj suprotnosti sa geometrijom, stvaraju specifičan ritam nepravilnih tekstura.

Originali grafika su virtuelni i one mogu biti odštampane na različitim podlogama, ali i sam projektovane na zidovima, nudeći još izraženiji kontrast betona i zelenila

U doktorskom umetničkom projektu „[Ključna reč – Umetnost](#)“ definisala sam umetnost prikupljajući pojmove od publike – uvlačeći posetioce u priču o umetnosti i njenom značaju za savremenog čoveka. Nakon izložbe sam napravila grafiku , na kojoj su te reči bile deo kompozicije i poslala svim učesnicima u znak zahvalnosti.

I umetnost i priroda – uvek su drugačiji, neponovljivi, puni skrivenih detalja i mesto koje obezbeđuje kreativnost i igru su ono što nedostaje svakom čoveku zaokupljenom karijerom. Trudeći se da koristim jasnu verbalnu, komunikaciju u slici, navodim širu, različitu publiku da saoseća sa mnom.

www.opavsky.net